

Lieve mensen

Er kan zoveel in je leven zijn misgegaan, dat je je niet kunt voorstellen dat je er ooit nog iets van kunt maken.

Je hebt van alles geprobeerd, maar je hebt uiteindelijk alleen maar met lege handen gestaan. Alles wat je hebt ondernomen, heeft je niets opgeleverd.

Je lijkt er wel voor geboren om een verliezer te zijn.

Een wereld vol kansen en mogelijkheden; voor anderen, maar niet voor jou.

In het verhaal dat we gelezen hebben zien we Jezus in de ontmoeting met een paar vissers.

Het was vroeg in de morgen en de vissers waren net van zee teruggekomen en ze spoelden hun netten. Ze waren de hele nacht druk bezig geweest met vissen, maar ze hadden niets gevangen. Alles wat ze hadden gedaan: het zeeklaar maken van het schip, het uitvaren, het uitzetten van de netten, het inhalen van de netten; het had ze helemaal niets opgeleverd. Het was allemaal voor niets geweest, en eigenlijk hadden ze net zo goed thuis kunnen blijven.

Als je vaak achter elkaar dat soort ervaringen hebt, dan kun je het gevoel krijgen 'waar doe je het allemaal voor? Wat heeft het voor zin om je in te zetten. Het loopt toch allemaal op niets uit.' //

En dan lezen we dat Jezus tegen die vissers zegt opnieuw de zee op te gaan: "Ga naar diep water en zet uw netten uit om te vissen." //

Wat Jezus op dat moment aan die ervaren vissers vraagt ligt absoluut niet voor de hand. Het klinkt zelfs wereldvreemd. Want in de nacht was het bij uitstek dé tijd om te vissen. En als je dan de hele nacht hard gewerkt hebt en niets hebt gevangen, dan heb je toch niets aan een advies van iemand om er nog eens op uit te gaan als je van te voren al weet dat het je dan zeker niets oplevert.

En toch gingen die vissers, tegen beter weten in, opnieuw de zee op. //

Waarom doen ze dat? Waarom gaan ze tegen de ervaringen in die ze in heel hun vissersbestaan hebben opgebouwd? Misschien al wel generaties lang.

Waarom doorbreken ze toch het bekende patroon van hun leven?

Simon zegt tegen Jezus waarom ze het doen. “De hele nacht door hebben wij hard gewerkt en niets gevangen, maar op Uw woord zal ik de netten uitzetten.” Hij doet het niet omdat hij er zélf in gelooft, maar hij doet het op gezag van Jezus.

Simon doet iets nieuws, waar hij eigenlijk zelf niet in gelooft. //

Ook op ons kan de vraag afkomen om een nieuwe weg op te gaan waar je eigenlijk zelf geen geloof in hebt.

Over die vraag hebben we gesproken met de bewoners van het Exodushuis aan de Frankenslag. En we vroegen ons af hoe dat bij ons zelf zou gaan.

Wanneer zou iemand je ertoe kunnen brengen om iets nieuws te ondernemen tegen je ervaringen in dat het allemaal toch niets oplevert?

In de groep zijn één van de bewoners: “Vertrouwen in iets nieuws krijgen, een beetje geloof in de toekomst krijgen, heeft te maken met vertrouwen dat je voelt dat andere mensen in je hebben.” En ^{een ander} iemand anders zei: “Geloof in jezelf kan ontstaan omdat iemand anders geloof in jou heeft. Een vriend, een vriendin, een familielid, de dominee in de bajes, begeleiders van Exodus.”

Je kunt dus, zeiden we, door in iemand te geloven, hem of haar op weg helpen.

Iemand op weg helpen door in hem te geloven, dat heeft ook een keerzijde.

Want je kunt iemand ook helemaal blokkeren door niet in hem te geloven.

En in de gespreksgroep werd gezegd: “Je kunt als ex-gedetineerde gedemotiveerd raken als je straf erop zit en je afgewezen wordt voor een baan bijvoorbeeld, omdat je vastgezet hebt.” De samenleving zou je juist kunnen stimuleren door je kansen te geven.

De vissers zetten een nieuwe stap in hun vissersbestaan. Niet omdat ze er zelf in geloofden, maar omdat Jezus er voluit in geloofde.

En ze gingen op Zijn aanwijzing naar diep water om daar te vissen.

De ^{discipelen} gingen letterlijk naar diep water. Je kunt ook figuurlijk naar diep water gaan. Als je figuurlijk naar diep water gaat, dan kan dat betekenen dat je bij jezelf naar binnen gaat kijken. Je zoekt dan de diepgang in je eigen leven. !!!

Als je het zo bekijkt is het niet zo wereldvreemd dat Jezus zegt dat ze diep water op moeten zoeken om hun netten uit te zetten.

En ook dat kwam eigenlijk al direct in de gespreksgroep van Exodus naar voren.

Om echt een nieuw bestaan op te bouwen, zei iemand, gaat het niet alleen maar om werk en om een huis, maar je moet ook bij jezelf naar binnen kijken.

Je moet onder ogen zien wat in het verleden is gebeurd. Je moet weten waar het met jou verkeerd is gegaan, en je moet daar iets mee doen. Je moet eigenlijk tot op de bodem gaan van je eigen leven. En als je niet tot op de bodem gaat, dan zul je nooit grond onder je voeten krijgen en dan zul je nooit echt verder komen. Het nieuwe leven begint dus diep in jezelf.

Ik denk dat je dat allemaal wel herkent vanuit je eigen levenservaring.

Want onder de oppervlakte van ons bestaan kunnen kleine en grote dingen leven die, als we er niets aan doen, altijd weer opnieuw op blijven spelen. Kleine en grote blokkades om echt verder te komen.

Verborgен verdriet. Ingesleten woede. Achtergesteld zijn. Miskend zijn. Pijn. Jezelf schuldig voelen tegenover iemand anders. Of iemand anders die schuldig is tegenover jou. Jezelf niet kunnen waarderen.

Om het leven van iedere dag aan te kunnen, om te kunnen wonen, om te kunnen werken, moet je diepgang zoeken. Diepgang om te kunnen verwerken, te kunnen genezen van wat je aan het leven hebt opgedaan.

Diepgang om te komen bij wie je zelf ten diepste bent. Een mensenkind. Met al je kwetsbaarheid. Maar een mensenkind ook, geboren om te leven.

Helemaal terug achter alles wat we aan het leven hebben opgedaan, ligt het kind dat we waren. Het kind dat we ooit waren voelde van nature de wereld als een plaats om geboren te worden. En het kind dat we ooit waren had het vermogen

om de wereld onbetreft te gaan

- 4 -

om de wereld onbevangen tegemoet te gaan. Dat vermogen zit dus diep in onszelf verborgen.

De vissers gingen naar diep water en ze visten hun netten vol. Zo vol dat de netten dreigden te scheuren. Er is sprake van een grote menigte vissen.

En als Simon dit allemaal niet kan verwerken zegt Jezus: "Weest niet bevreesd, van nu aan zult gij mensen vangen."

Mensen vangen, dat klinkt negatief, alsof mensen verstrikt raken, maar zo is het niet bedoeld. Integendeel. Jezus vraagt hier Simon en de andere vissers met Hem mee te doen om mensen juist tot leven te brengen.

In de vele verhalen die volgen op dit verhaal zien we wat dat betekent.

Mensen die ziek zijn, blind of verlamd worden door Jezus uit hun isolement bevrijd en ze krijgen weer deel aan het leven met anderen.

Volgelingen van Jezus zijn vissers van mensen.

Ze hebben Zijn stem verstaan van geloof in het leven, dat mag zijn zoals God het heeft bedoeld.

Simon en de andere vissers trokken de schepen op het land en lieten alles achter en volgden Hem.

Het mooie van dit verhaal is dat de belofte van God van de vernieuwing van het leven begint bij gewone mensen. Zomaar in hun dagelijks leven, tijdens hun werk.

Ze worden door antwoord te geven op de oproep van Jezus dragers van een nieuwe geschiedenis.

Zo kunnen ook wij dragers worden van een nieuwe geschiedenis als we de stem van Hem verstaan die ook nu tot ons spreekt om het leven daar te zoeken waar Hij het ons wijst.

5

Dragers van een nieuwe geschiedenis. Door te verstaan dat er Iemand is die je van God uit tegemoet komt. Iemand die in je gelooft, die op je hoopt en die je liefheeft. En die met je meegaat onderweg.